

PRIMORSKA DELAVSKA ENOTNOST

GLASILO ENOTNIH SINDIKATOV ZA SLOVENSKO PRIMORJE IN TRST

Leto 2., štev. 6 - Cena 4 lire

TRST, četrtek 24. januarja 1946

Uredništvo in uprava: Via Carducci 6
telef. 82-50 — Rokopisi se ne vračajo

Enotnost ne razdor!

Tov. Marino Soleri je bil v Rimu prvič v času ko je bila italijanska glavna konfederacija dela na tem, da prizna Julijske sindikate. Da bi se ta italijanska ustanova zavedala moči in stvarnosti Enotnih sindikatov ji je tov. Marino predal spomenico s sledečo vsebino:

«Zaščitnemu odboru Italijanske konfederacije dela Rim»
V imenu Pokrajinskega odbora Enotnih sindikatov delavcev in namestencev Trsta in Julijske krajine (cone «A»), ki ga tukaj zastopam, odločno protestiram proti morebitnemu priznanju Julijskih sindikatov iz Trsta od I. K. D. Ti Julijski sindikati so se pred kratkim preimenovali v Delavsko zbornico. Ta svoj protest izražajo z naslednjimi argumenti:

1. Enotni sindikati so nastali iz slavne organizacije «Delavske enotnosti» kot borbeno sredstvo proti fašizmu in nemškemu okupatorju. Oni vključujejo v svoje vrste ogromno večino delavstva Julijske krajine, posebno pa Trsta in glede na narodnost. Julijske sindikate so med tem ustanovili z dolготom naloge, razbijati enotnost med delavskim razredom. Zato so to pravi »runcni« sindikati, ki jih vodi reakcija, ter jih vodijo veliki kapitalisti pokrajine. Njihov cilj je organizirati delavstvo in s njim razpolagati za dosednje reakcijske in nacionalistične cilje v borbi proti združenim silam demokratičnega delavstva naše pokrajine.

2. Trditve, da so Enotni sindikati slovenski sindikati, je velika laž. To lahko dokazem s tem, da imamo pri 68.937 organiziranih delavcih iz vse pokrajine 32.580 članov samo v Trstu, od katerih je 70% Italijanov.

3. Enotni sindikati hočejo ostati neodvisni od Italijanske konfederacije dela in od Centralne zveze sindikatov v Beogradu brez posebnih skrbnih ciljev. Enotni sindikati skrbijo predvsem za sindikalno enotnost. Če bi se Italijanski sindikati vključili v Italijansko konfederacijo dela, bi imeli tudi slovenski in hrvaški delavci polno pravico pristopiti k beograjski organizaciji. Na ta način bi nastal največji razdor ne le na sindikalnem, temveč tudi na narodnostnem polju.

4. Julijska krajina predstavlja sporno ozemlje. Njena pripadnost je dolgotrajno mirovno pogodbena. Naravno je, da bo prešla tudi sindikalna organizacija v krog iste države, kamor bo pripadala, ampak šele po določeni meji.

5. Italijanska konfederacija dela razpolaga s dokumenti, ki jih je v Rim večkrat postal Pokrajinski odbor Enotnih sindikatov, da bi dokazal podrelost manevre Julijskih sindikatov in svoje pravično ravnanje. Zdrži se bilo postajati v protestni noči proti evencem priznanju Julijskih sindikatov od strani Italijanske konfederacije dela na tisoce podpisov tržaških delavcev.

6. Odgovorni zastopniki Enotnih sindikatov so večkrat skusili preprečiti sindikalni razdor in predlagali združenje in enotno sindikalno upravo na podlagi slobodnih volitev. Zastopniki Italijanske konfederacije dela, ki so prišli v Trst, lahko pričajo o tem kako so te predloge Julijski sindikati odbili.

Priznanje Julijskih sindikatov od Italijanske konfederacije dela pogloblja sindikalni razdor v delavskih vrstah v Trstu in pokrajini. To pomeni oddaljevanje od načela sindikalne enotnosti, na čemer stoji vsaka sindikalna organizacija kot je bilo potrjeno na kongresih v Londonu in Parizu.

Z nacionalnega stališča bi pomenilo priznanje Julijskih sindikatov poglobljanje naprotstva med večino italijanskih delavcev Trsta in Julijske krajine ter med ostalim italijanskim prebivalstvom v coni A.

Enotni sindikat so se nadejale zvesti našemu sindikalnemu enotnosti in bodo v nasprotju s primeri pristojni nadaljevali borbo za enotnost delavskega razreda. Zato odklanjamo vsako odgovornost če bo prišlo do nasprotja med Italijani Trsta in Italije.

Zato opozarjamo vodstvo Italijanske konfederacije dela na njeno težko odgovornost ter zahtevamo, naj ne prizna Julijskih sindikatov s dejanjem, ki je naprejen proti delavstvu. Mi smo se vedno pripravljali sprejeti predlog, če bodo iskreni in bodo imeli namen, moliti možnost za ustvarjanje enotnega in neodvisnega gibanja v Trstu in Julijski krajini, in le do tedaj dokler se niso te ustanove priznali.

Confederazione generale italiana di lavoro namerava priznati Julijske sindikate. Če parkrat smo v našem listu omenili, da smo prepričani, da ta italijanska delavska ustanova ne bo napravila tako napachen, protisindikalni in protipravnih korakov. Zdi se pa, da italijanska imperialistična politika napram našim krajam in ljudem se ni izgubila tiste sile, ki jo je imela takoj po prvi svetovni vojni. Tudi takrat smo videli podobne primere. Tudi takrat smo imeli priliko spoznati dananjšnje odrede, ki so nam pripadali višjo kulturo.

Italijanska glavna konfederacija dela namenoma pozablja, da Julijska krajina ni in ne bo nikoli več Italija. Danes je to ožemlje sporno in njegove ustanove ne morejo vezati, kontrolirati ali upravljati italijanske ali jugoslovanske oblasti. Direktno mešanje v šenje vseh pogodb in dogovorov med zmanotranje zadeve naše pokrajine pomeni krivdali, oziroma med Jugoslavijo in Anglo-amerikanci. Krši jih ravno njih skupni neprijatelj, ki se še ni zavedel, da je porazen. Ne pojavlja se kot porazen, marveč še vedno napada in prezira vse odloke demokratičnih zmagovalcev, ki so mu točno povedali, kako se mora ponasati. Italija, torej se ni prenehala z napadi na naše ljudstvo in našo pokrajino in zdi se, da je še vedno potrebno, opominjati jo naj končno opusti vse imperialistične metode, ki jasno dokazujejo vstajanje novega fašizma.

Kaj predstavljajo Julijski sindikati med našim ljudstvom?

Julijski sindikati so se rodili pri nas v krogih, ki politično gravitirajo k Italiji. Ti elementi so prišli k nam iz Italije in razen par neznanih izjem, niso pri nas rojeni. Oni predstavljajo za naše ljudstvo italijansko imperialistično prestražo, ki nas je zatirala dolga leta in končno prešla tudi v napad proti vsem demokratičnim deželanom vzhoda in jugovzhoda.

Zato je Italija obsojena na plačanje vse škode in grozot, ki jih je povzročila s svojimi imperialističnimi napadi v raznih drža-

vah Evrope in Afrike. Tudi mi smo bili njene žrtve ter bo morala tudi nam plačati račun za svojo požrešnost in 27 letno izžemanje, rušenje, požiganje in zatiranje. Zato je smešno in podlo terjati, naj se tudi mi vključimo v njihovo pasivno bilanco in plačujemo njene dolge, medtem ko imamo polno pravico biti njeni upniki in sodniki. Naša borba proti temu imperializmu je trajala polni leti 27 let. Zato imamo pravico, predložiti račun za vso to dobo.

Enotni sindikati delujejo kot avtonomna ustanova, ki se je rodila na domačih tleh in med domačim ljudstvom za časa borbe proti vsem imperialističnim silam. Člani te organizacije so dosledni demokrati, bivši protifašistični borci ali organizatorji zaledja. Oni predstavljajo tudi danes odločne borce za demokratične pravice, borijo se za socialno zboljšanje položaja delavskega razreda in za poln razvoj obnovitvenih del. Terjajo ljudsko oblast, prepričani, da jim bo le ona zagotovila uresničenje celotnega njihovega programa in zaščita pred vsakim ponovnim napadom imperialističnih sil in vstajenjem novega fašizma.

Julijski sindikati predstavljajo nacionalno-socialistično delavsko organizacijo in kot taki ne morejo obstajati v naši pokrajini, ki ima po večini slovensko prebivalstvo. Zar. svojega zadržanja nimajo med svojim članstvom niti enega Slovenca ali Hrvatca. Pa tudi italijansko ljudstvo beži od njih, saj je znan primer da imajo med tisoči delavcev zaposlenih v Tržaškem Lloydju le 5 članov. Tako je tudi približno v drugih industrijskih podjetjih.

Enotni sindikati pa ne postavljajo nacionalne razlike, marveč le skupne interese vseh svojih članov, Italijanov, Slovencev in Hrvatov.

S tem smo ugotovili njihovo notranjo strukturo. Po priznanju od Italijanske glavne konfederacije dela bi Julijski sindikati postali italijanska filijala v Julijski krajini. S tem bi zastopali tudi posebne težnje na našem ozemlju. Ker so večinoma importirani za časa fašističnega vladanja, politike raznarodovanja slovenskega ljudstva, pripravljajo, napada italijanskega imperializma na državo vzhoda in jugovzhoda, je naravno, da se teh težnjah težko otresejo. Če bi se lahko vrnilo na svoja stara mesta vsi naši uslužbenci, nasilno izseljeni za časa fašizma v Italijo in zamenjani tukajšnje doseljene, bi bila kmalu drugačna podoba Julijskih sindikatov. Ni nam znano, ali čutimo, zakaj se oni še ne vračajo na svoje domove.

Imperialistična postojanka, ki je bila mirna do pred kratkim in se je pojavila po anglo-ameriški zasabi našega ozemlja, je danes dobila povečje za napad. Ona skuša ustvariti razdor med našim delavstvom in ogražva vse pridobitve narodno osvobodilne borbe ter obenem pripravljala tla za nove napade. Vsi ti programi so seveda le na papirju, ker se ljudstvo zaveda nevarnosti in je pripravljeno postopati z vso silo. Italijanski junakom poraza, koristnikom diplomatskih trikov, ki si po izgubljeni vojni lastijo pravice zmagovalca in pripravljajo nove napade na tuje zemlje in narode, v naši pokrajini ne bo uspelo. Za našo svobodo smo se umeli boriti in prav tako varovati njene pridobitve. Porušeni domovi pričajo o njihovem pohodu in njihovi kulturi, dokazujejo, kaj nam spet obljubljajo ter nas opominjajo na budnost. Zavedamo se, česa je sposobna italijanska pa tudi z njo povezana reakcijska klika ter se bomo znali braniti tudi pred tem njihovim poizkusom.

Nepopustljivost delodajalcev

Po dolgih pogajanjih, ki so trajala od 13. t. m. do danes, se ni dosegel noben sporazum med delodajalci in delavskimi zastopniki. Zastopniki delavcev so popuščali do skrajnih meja, vendar so nalezili na strogo odklonilo zadržanje industrijske, ki se vedno sklicujejo na delovne pogoje italijanskega delavstva ter povezanost tržaške industrije z italijansko in sredozemsko industrijo. ZVU je 22. t. m. sklical zastopnike industrijskih in delavcev, da bi jih pridobila za končni sporazum. Zdi se pa, da je nepopustljivost delodajalcev taka, da sploh ni mogoče računati na neko njihovo razumno zaodrzanje, ki bi moglo priversti do normalizacije meznega vprašanja.

Zbirajte za naš tiskovni sklad!

Sindikalno gibanje v Sovjetski zvezi

O pokojninah in bolniških podporah

Delavci v Sovjetski uniji, brez razlike ali moški ali ženske, imajo pravico na pokojnino, potem ko so dosegli določeno starostno dobo in stopili v pokoj. Ta pokojnina je del celokupnega sistema socialnega varovanja v USSR. Pogoj za doseglo pokojnine so, da doseže upravičene starost šestdeset let in da je delal najmanj petindvajset let. Ženske so upravičene stopiti v pokoj s pravico na pokojnino, ko dosežejo pet in petdeset let starosti in so delale najmanj dvajset let. Kjer je delo vezano s posebno nevarnostjo za življenje oziroma škodljivostjo za zdravje, je starostna doba za doseglo pravice na pokojnino določena na petdeset let.

Pokojnine, ki se plačajo delavcem, dosega petdeset do šestdeset odstotkov mezd, ki so jih dobivali. V primeru nujne potrebe se lahko pokojnina tudi poveča. Ker starostna doba za pokojnino ni razmeroma visoka, more pokojninski upravičenci, ako želi, nadaljevati z delom in prejemanju pokojnino.

Določila o socialni zaščiti predvidevajo, da prejemajo pokojnino v primeru smrti pokojninskega upravičenca, njegovi družinski člani, ki jih on vzdržuje. Otroci umrlega upravičenca dobivajo pokojnino, dokler ne dosežejo polnoletnosti.

lz federativne ljudske republike Agrarna reforma v Sloveniji

Preteklega decembra je Narodna vlada Slovenije izdala zakon o agrarni reformi in kolonizaciji. Da bi tudi naše primorsko ljudstvo lahko razumelo polni smisel demokratične jugoslovanske zakonodaje in njeno dosledno ljudsko izvajanje, bomo podali kratek izveček tega zakona.

Ze v prvem členu splošnih navodil se jasno kaže popolna demokratičnost izvajanja agrarne reforme v tem, da se je ustvaril zemljiški sklad. Z drugimi besedami bi to pomenilo, da je vsa zemlja, ki pride v poštev za razdelitev, zbrana v eno enoto. Iz katere se bo delilo v enakih količinah vsem zainteresirancem, v kolikor jim pripada. Zemlja se ne bo delila samo tistim, ki nimajo zemljišč, ampak tudi tistim, ki jih imajo premalo. Zemlja, ki jo kmet dobi iz zemljiškega sklada, postane njegova last in se nanjo vključi. H kmetijskemu in gozdnamu inventarju, ki se razlazi po določbah tega zakona, se šteje tudi hišni inventar, ki je potreben za redno obratovanje na posestvu. Nekdaj v stari Jugoslaviji so izgrajevali zakon s tem, da je vsa zemlja, ki pride na več imen, na moža, ženo, očeta, mater, sorodnike itd. kar pa danes ne velja, marveč se smatra kot skupno posestvo vse zemljišče, ki se tudi gospodarsko upravlja obenem.

Posebno važen je 5. člen, ki pravi: »Dodeljena zemlja se prepiše na novega lastnika brez bremen in dolgov.«

To pomeni, da se takoj brišejo pred vsem vsi kmetijski dolgi kot smo že poročali v naši prvi številki »Primorske delavske enotnosti«.

Po tem zakonu se razlazuje vsa velepossestva, vsa zemljiška posestva bank, podjetij, delniških družb in drugih zasebnih pravnih oseb, cerkva, samostanov in verskih ustanov ter vseh vrst ustanov, posvetilnih in verskih. Nadalje zemljiška posestva, ki so med vojno iz katerega koli razloga ostala brez lastnika in brez pravnega naslednika, presežek zemljiških posestev nekmetov, ki niso veleposesniki, in presežek kmetijskih posestev.

Jugoslavija je torej zlo agrarnega izkoriščevanja zatrla v koronini ter končno in najuspešneje rešila probleme, za katere so tako odločno bore naši kmetje, in to posebno v Furlaniji. V Sloveniji so torej odpravili vso zemljo vsem veleposesnikom, ki niso nikoli obdelovali svojih zemljišč, marveč živeli na račun žuljev drugih. Ko so nastajale razne gospodarske krize, so banke in druge gospodarske ustanove nakupovale po zelo nizkih cenah kmetiška posestva in tako zagospodarile tudi nam poseviti slovenskega podeželja. Tudi temu je nastopil kraj. Razen tega so cerkve in verske ustanove imele velika posestva se iz fevdalne dobe. Le v mali meri in v redkih primerih so ta posestva obdelovali lastniki, ki pa niso bili prav nič podobni Kristusu, ki je z bližnjim delil tudi in plod svojega dela. Ti fevdalci dobrega reda so živeli v izobilju, so bili dobro rejeni in so le upravljali. Motile se ni nobeden dotaknil. Zato je tudi pravično da nobenemu ne ostane zemljišče. Tudi presežek zemljiških posestev raznih lastnikov, ki niso kmetovalci, prihaja v poštev za zemljiški sklad, četudi ti lastniki niso veleposesniki. Velepossestva se razlazuje tudi z vsemi zgradbami, inventarjem in zalogami, bodisi da so to privatna, bančna ali cerkvena last. Delno izjemo tvorijo le samostani in verske ustanove, ki lahko zadržijo za svojo uporabo 10 ha raznega zemljišča, trikrat več pa samostani zgodovinske važnosti.

Pri razlaščenih posestvih se nahajajo tudi poljedelski stroji, naprave in traktorji. Ker se ti ne morejo razdeliti med kmetje, preidejo v inventar kmetijskih strojnih postaj, ki služijo interesom vseh kmetovalcev, a so pod posebno upravo.

Iz zemljiškega sklada se zemlja in zemljiška posestva dodeljujejo poljedelcem osebo ali pa večjim skupinam. Kmetov združujemo v poljedelske zadruge. Jasno je, da imajo pred vsem prednost pri podeljevanju zemlje ravno oni, ki so se za državo borili in največ prispevali v narodno osvobodilni borbi, seveda se upoštevajo tudi invalidi iz prejšnjih vojn.

Jugoslovanska žena se je pokazala v borbi in na terenskem delu ravnopravna svojim moškim tovarišem. Nobena država na svetu ni dala sorazmerno toliko hork

kot Jugoslavija. Zato je tudi razumljivo, da imajo žene tudi v miru iste pravice. Saj so v borbi ravnopravno vršile svojo dolžnost. V 17. členu, toč. 6 stoji: »Moški in ženske bori narodno osvobodilne borbe imajo pri dodeljevanju zemlje enake pravice.«

Novi zakon upošteva tudi potrebe industrijskih delavcev. Mestni proletarci so vedno želeli imeti kosček vrta za svoje razvedrilo in zato, da bi kolikor toliko razbremenili svoje družinske izdatke. Po novem zakonu dobijo delavci in namestenci tovarni, podjetji, ustanovi in uradov primerne zemljišča za vrtove.

Znano je, da Jugoslavija podpira vse težnje poštenih delavcev, ki se hočejo organizirati zaščiti pred raznimi izkoriščevalci.

Borba za življenske pravice

Rešite nas fevdalizma

Na seji pokrajinskega odbora Enotnih sindikatov, ki se je vršila dne 10. t. m. v Trstu, je podal tov. Muslim tale referat:

»Povedal bom, kaj smo dosegli, in kaj nam še ostane, da uresničimo.«

Ko je bil ustvarjen kmetijski sindikat, smo takoj začeli z delom, ki naj bi privedel do pravičnejše razdelitve kmetijskih pridelkov na posevstvih, ki jih obdelujejo na pol. Do sedaj se ni bilo moglo zaključiti sporazumi z lastniki, ki se odločno protijo zahtevam delavstva. Tega ni samo v Julijski krajini, marveč tudi v Italiji. Kjer so posredovali pri sporazumu sindikati in ministrstvo za poljedelstvo. Kljub temu delavci niso uspeli, doseči zadovoljiv sporazum. Zato so se odločili, da vsaka pokrajina in vsaka oblast sklepa pogodbe posebej.

Kmetijski delavci v Italiji so dosegli za sebe 60% pridelkov le v pokrajini Parme, kjer je poljedelstvo v docela posebnem položaju.

Pri nas nismo dosegli do danes nič stvarnega, četudi smo to energično zahtevali. Naše delo je bilo usmerjeno k temu, da bi odpravili fevdalni sistem poljivinarstva. Pri zadevah se bomo tudi v prihodnosti v tej smeri.

Da bi prepričali ZVU, da je potrebno podvzeti mere v korist kmetijskih delavcev, smo morali dokazati protipravnost dosedanjih pogodb. ZVU je dlje časa molčala, končno pa nam je odgovorila, da je to vprašanje vezano na pojedine sporazume, sklenjene med lastniki in delavci, ako sporazum ni bil dosežen v soglasju z veljavnimi zakoni. Meni, da so pogodbe, četudi se ne nanašajo na določen procent, vendarle veljavne in se morajo spoštovati.

Kljub temu so si kmetje pridržali 75% pridelka, dokler se vprašanje ne reši. V tem času se je moralo nujno rešiti vprašanje plač. Te so obupne. Uspeli smo v pogajanjih doseči neko izboljšanje, vendar te plače danes ne ustrezajo in jih bomo morali ponovno diskutirati.

Plačilne zahteve so se nanašale na utvrditve kmetijskih in industrijskih delavcev. ZVU pa smatra, da mora kmetijski delavec dobiti nižje meze od industrijskega delavca. Ker so pa življenjski pogoji enega in drugega enaki, in ker bodo industrijski delavci dosegli višje meze, imajo na to pravico tudi kmetijski delavci.

Združenje poljedelcev (lastnikov), ki se je ustanovilo pretekli četrtek, se neče pogajati z nami. Ravno danes so nas o tem pisмено obvestili. Zato bomo pri ZVU podvzeli posebne korake.

V tem času smo pripravljali novo pogodbo, ki naj bi nadomestila kolonsko pogodbo in spremenila večji del določil, ki se nanašajo na hleve, letino itd., da bi kmet osvojedil suženjstva, v katerem dejansko živi. Kmet do danes ni mogel doseči od lastnika pravičnejših pogojev. Sistem suženjstva, ki tlači našega kmeta, ne moremo več trpeti. Zato bo potrebno zaključiti pogodbo, ki bi bila precej enaka ostalim kolektivnim pogodbam. Znano nam je, n. p. da vsi poljedelci ne dobivajo družinske doklade, ali jih pa dobijo v zmanjšanem obsegu. V zvezi s tem smo prišli do sklepa, da poljedelski delavec dobi eno tretjino zneska, ki ga

ci. Združene organizacije, ki jih ustanavlja poljedelski delavci v tem cilju, naletijo na popolno podporo vseh oblasti. Zato se tudi lahko združujejo kmetje, ki so dobili zemljo od države, v večje skupine in tako ustanavljajo zadruge. Če take zadruge že obstojajo in nimajo dovolj zemlje, se jim dodeli zemlja »kot njihova zadržna lastnina«.

Privatna lastnina in osebna iniciativa se spoštujeta. Naravno pa je, da se podpirajo vse težnje večjih skupin delavstva, ki organizirano razvija gospodarsko stopnjo države kot celota in štiti ekonomske interese vseh organiziranih članov. Zadržni sektor je posebno važen v državni ureditvi in zato tudi uživa posebno podporo. V kolikor pridejo v poštev splošni državni interesi, širši od zadrž, se ustanavljajo institucije, ki so državna last, oziroma last vsega delavstva. Zato so kmetijske strojne postaje državna last, ali pa služijo interesom zadrž in posameznih kmetovalcem.

Obletnica Lenineve smrti

21. januarja 1924. leta je v vasi Gorki pri Moskvi umrl Vladimir Iljič Lenin. Z njegovo smrtjo je delovno ljudstvo vsega sveta izgubilo največjega prvoboritelja svojih interesov, ruska revolucija pa svojega ustvarjalca. On je vse svoje življenje posvetil borbi za zmago resnice. Z njegovim ustvarjalnim delom je izpolnjeno eno največjih in največjih razdobj človeške zgodovine.

V dobi po ruski revoluciji, ko si je delovno ljudstvo priborilo ljudsko oblast, so se po njegovi zaslugi ustvarili najboljši moralni in materialni pogoji za zmago vseh demokratičnih sil nad barbarskim fašizmom.

Tedaj se je uveljavila ideologija enoklasnosti vseh plemen in nacija, ideologija prijateljstva med narodi. Ta ideologija se je v Sovjetski zvezi učvrstila in popolnoma zmagala nad ideologijo zverskega »totalizma in fašističnega plemenskega sovražstva«.

Iskušnje iz te velike vojne potrjujejo pravilnost leninsko-stalinske misli, leninsko-stalinske nacionalne politike.

Težko vprašanje je tudi Consorzio Provinciale Agrario, ki se ne sklada z demokratičnimi načeli ter bi ga bilo treba reorganizirati.

Znano nam je, da kmetom posebno na Krasu, primanjkuje krme. Naša živinoreja je v zelo težkem položaju, kar predstavlja veliko škro za vodstvo Enotnih sindikatov. Opozorili smo ZVU, naj dodeli dovoljno količino krme za naše molzne krave. Pojavlja se bolezen, ki slabi našo živino, pri kravah pa se pojavlja svaginits graulosa, ki povzroča jalovost. ZVU je obljubila, da se bo zanimala za to vprašanje, toda do sedaj ni še skoraj nič ukrenila. Zahtevali smo krmno ter živinodravniko, ki naj bi obiskal čim večje število vasi, kjer naj bi dajal kmetovalcem potrebna navodila, da bi se ta bolezen vsaj omejila in da se ne bi širila nove. Kot sem dejala, nam je ZVU obljubila, da se bo zanimala, toda smo še vedno zaskrbljeni.

Isto velja v pogledu gozlov. Za uničenje borovca prelica bi bilo potrebnih 30 milijonov lir kredita, kar pa ZVU ni mogla dati na razpolago. Uspeli smo doseči le 3,5 milijone lir, kar je neznamen znesek, zlasti če ga bodo izročili raznim spekulantskim podjetjem. Pričakujemo, da se ustanovi Gozdni urad, medtem pa se stanje v naših gozdovih vedno bolj slabša.

Razen tega je precej težaven položaj tudi v našem ribarstvu. Delo naših ribarjev je oteženo zaradi pomanjkanja potrebnih naprav, ki se rade kvartijo in se ne morejo zamenjati z novimi zaradi pomanjkanja surovin. Opozorili smo na to ZVU, ki bi morala najti neko rešitev, ker se na tem polju ne kaže veliko izboljšanje. Medtem smo se sami obrnili na veletrgovce, ki so dali ribičem nekaj orodja za ribolov. Ribiči bodo to orodje plačevali v obrokih.

Svetovna delavska federacija in ustanova Združenih narodaov

Kakor poročajo iz Londona, se proučuje možnost sodelovanja svetovne delavske organizacije pri ustanovi Združenih narodov.

Ze na pariškem sindikalnem sestanku je bila odobrena vloga, ki je predlagala zastopstvo organizacije pri glavni skupščini s svetovnimi značajem ter priznanje glasanja v gospodarskem in socialnem svetu. To vlogo so izročili tajniku. Delavska organizacija je izrazila željo, da bi podprla delovanje glavne skupščine, ki ima nalogo zagotoviti trajen mir.

Knezecov, član sovjetske delegacije in predsednik sindikalnega osrednjega sveta Sovjetske zveze je dejal, da zastopa federacijo 65 milijonov delavcev in izjavil: »Popolnoma smo prepričani, da so naši cilji enaki tistim, ki jih ima ustanova Združenih narodov. Mnenja smo, da je namen ustanove Združenih narodov izboljšati življenjske pogoje delavcev ter zagotoviti pravičen in trajen mir.«

Po našem mnenju bi bilo za človeštvo zelo koristno, če bi glavna skupščina priznala to mogočeno organizacijo, kar bi bilo dobro za ves svet, če bi se slišal glas te velike zveze na glavni skupščini.

STAVKA V GRČIJI

Atene. Državni uradniki nadaljujejo stavko. Večina ministrstev ne posluje. Prav tako je zaprta večina vzgojnih ustanov.

Namenski časopisov in tiskarn so prav tako začeli stavkati. Zaradi tega so izšli 19. januarja samo listi: »Risposastice, Mahie, Eleftri Ellada«.

Stavkajo tudi namestenci gledališč. Zaradi stavke so bile telefonske zveze s podeželjem prekinjene.

ru med podjetjem in delavstvom. Vsaka upravičena zahteva delavstva mora biti uveljavljena, če bi pa kljub vsemu delavstvo vendarle stopilo v štrajk, kar se kot rečeno v praksi ne more dogoditi, bi se s takim štrajkom zasledoval čisto drugi kot politično ne ekonomski cilji delavstva.

Pri vsakem industrijskem podjetju obstoja komisija za reševanje sporov, ki jo sestavljajo zastopniki delavstva in uprave. Zastopniki delavstva se ali volijo na skupščini ali pa imenujejo. Po navadi uspej pri komisijski rešitvi vsa sporna vprašanja. V primeru, kjer od takega sporazuma ne pride, se slučaj odstopi osrednjemu odboru sindikalne organizacije, ki z zastopniki zadevne industrije sestavi za to svrhu poseben arbitražni odbor. Govore vrste sporov pa se odstopajo neposredno rednim sodiščem v pristojno reševanje.

Treba je še posebno poudariti, da imajo zastopniki sindikalnih organizacij v Sovjetski zvezi velik delež v zakonodajnem aparatu in celo v vrhovni upravi SZ. Pri svetu ljudskih komisarijev obstoji stalen gospodarski svet, katerega član je predsednik Zveze sindikalnih organizacij v Sovjetski zvezi.

Tako izgleda sindikalno življenje v Sovjetski zvezi. Vemo, da na tem mestu nismo mogli odgovoriti na nešteto važnih vprašanj, ki se tičejo sindikalnega gibanja, to pa zaradi omejenosti prostora. Moramo pa opozoriti, da so sindikalne organizacije v SZ ustanovljene na resničnih demokratičnih načelih in da so tudi v vsem delovanju prežete tega duha.

Vprašanje štrajka v SZ

Kot je vsem znano je bil za časa te svetovne vojne v ZDA v veljavi zakon, ki je prepovedoval vsak štrajk za časa vojne pod pretjeto strogih zakonskih posledic. Sovjetska zakonodaja niti v mirnem času ni poznala zakona, kaj šele v vojnem času. Končno tak zakon ne bi imel nobene svrhe. Po sovjetskem sistemu dobiček poindih industrijskih podjetij ne gre v korist poindca, temveč vedno in samo v korist celote. O vsem tem so delavci dobro poučeni. V praksi pa sploh ne more priiti do štrajkov, ker so pri posameznem industrijskem podjetju organi, ki presoajo in odločajo o vsakem spo-

naštetih stroške zaradi preselitve in začasnega vzdrževanja in bivanja enega ali več družinskih članov izven obitelji zaradi nalezljive bolezni v družini, vzdrževanje tujeja človeka v družini za časa bolezni zaradi gospodinjstva itd.

V sistemu socialne zaščite poznamo še podpore, ki gredo v korist poindca ali pa družine. Med te podpore moramo prišteti podporo za materinstvo, denarno nagrado za družine s tremi ali več otroki, skrb za mater in otroka in drugo. Da bi mogli pravilno oceniti te podpore moramo vedno imeti na mislih, da je v Sovjetski zvezi zdravniška služba popolnoma socializirana in da je vsak državljani Sovjetske zveze upravičen na popolnoma brezplačno zdravniško in zobozdravniško pomoč, na brezplačno zdravljenje v bolnicah in na kakršno koli specialno zdravniško nego. Semkaj moramo prišteti tudi zdravljenje v kopališčih, domovih za rekonvalescente itd.

Pravica na starostno zavarovanje je zajamčena v ustavi USSR. Člen 120 sovjetske ustave predvideva dva slučaja. Državljeni USSR imajo pravico na vzdrževanje v starosti in tudi v primeru bolezni in izgube delovne sposobnosti.

Ta pravica je zagotovljena z širokim razvojem socialnega zavarovanja delavcev in uslužbencev na državne stroške, brezplačno zdravniško službo za delovno ljudstvo in podporami za vse možnosti zdravstvene potrebe delovnega ljudstva.

Podpore v korist delovnega ljudstva, ki se črpajo iz fonda socialne zaščite, so se stal-

Naša prosveta

Referat tov. Iv. Bukovca, tajnika Pokr. zveze Enotnih sindikatov

Na glavni skupščini Pokrajinske zveze Enotnih sindikatov je podal tov. Iv. Bukovec referat o kulturno-prosvetnem delu. To ponosno prinašamo v celoti, kakor sledi spodaj.

V našem delavstvu moramo vzbuditi zanimanje za kulturno udejstvovanje. Pričeti moramo s stvarnim delom v sedežih Enotnih sindikatov »Kulturni domovi ljudstva«, naj prireajo zanimiva predavanja, ki zanimajo naše delavce in kmetje. Predavanja se ne smejo omejevali na zelo prikazovanje zalog in ciljev delovnih množic, ampak morajo prikazovati vse tako, da bo snov dostopna vsakomur. Delavski in kmetijski množice morajo spoznati tudi zakaj so bile toliko časa zatirane in iznemane.

Organizirati moramo delavske knjižnice in zbrati v naših knjižnicah take knjige, ki bodo služile socialnemu razvoju delovne ljudstva. Prirejati moramo kulturne večere, na katerih bodo nastopali naši delavci. Vzbujaati moramo zanimanje za stenočas. Nobena naša tovarna ne sme biti brez stenčasa.

Z veseljem pozdravljamo uspešni začetek večerne strokovne šole, ki so jo organizirali Enotni sindikati za otroke naših delavcev.

Poleg tega in šol naj podružnične organizacije množično kulturno prosvetno delo za vzgojo delavcev. Izdelati morajo načrt za stalna predavanja, ki naj se vrše vsaj enkrat tedensko. Ta predavanja naj bi zajela vse teme splošnih ved, dalje teme o strokovni organizaciji v Sovjetski zvezi, kakor o političnih in strokovnih vprašanjih.

Ob nedeljah je treba organizirati pod okriljem kulturnih in telesno vzgojnih društev skupne izlete. S temi izleti se bo mnogo pripomočilo k utrditvi in okrepitvi povezanosti med delavci in kmeti.

Tudi pri odpravljanju birokratizma imajo kulturno prosvetne sindikalne podružnice važne naloge. Pri vseh teh težkih nalogah nam bodo v oporo društva kulturnih in prosvetnih delavcev in Enotni sindikati prosvetnih delavcev, posebno v samem Trstu, kjer jih je organiziranih lepo število.

Njih čaka naloga prevzemanja članstva na osnovi naših sodobnih vidikov. Člani kulturnih in prosvetnih podružnic morajo

prevzeti na svoja ramena velik delež kulturno-prosvetnega dela v mestih in na deželi.

To so poglavitne naloge na polju kulturne vzgoje našega delovnega ljudstva. Teh se moramo prav krepko oprijeti.

S prvim julijem 1945. je bil vzpostavljen gidek za kulturo pri Enotnih sindikatih. Takrat smo pričeli na vseh poljih kulturne udejstvovanja živahno kampanjo v korist širokih delavskih množic.

Pri tem pa moramo pripomniti, da je anglo-ameriška vojaška uprava ovirala naše delovanje in dušila vsako iniciativo, ki je bila v prid našemu delovnemu razredu.

Kljub temu smo nadaljevali z našim kulturnim delom in smo uspeli z našimi skromnimi denarnimi sredstvi napraviti nekaj na polju ljudske kulture.

Odprli smo 3 večerne tečaje. Za dobo 2 mesecev je približno 180 otrok obiskovalo te kurze, in sicer popolnoma brezplačno. V teh naših tovarnah smo pričeli s šolo za vajence mesta in okolice. Pričeli smo tudi s kurzi angleščine in slovenščine. Ti tečaji so zelo dobro obiskani.

Ukrenili smo vse potrebno za odprtitev vajejske šole za mesto in okolico. Toda tudi pri tem so nas ovirali zavezniški in šolska direkcija v Trstu. Vendar smo uspeli, da so vsaj iz strokovnih šol izrekli fashiistične elemente.

Priredili smo tudi slikarsko izložbo, na kateri je razstavilo 27 umetnikov 68 del. Razstavo je obiskalo približno 80 ljudi dnevno. Po iniciativi kulturne komisije je bil organiziran Božič za našega otroka (Nale delo babinjo). Tu se je razdelilo 180 paketov otrokom našega delavstva. Dne 11. t.m. je bila sklicana širša komisija kulturno prosvetnega dela v sindikalnih organizacijah, sestavljena iz naših najvidnejših kulturnih delavcev in iz vrst delovnega ljudstva. Ta kulturna komisija je proučila vse možnosti za uspešnejše in širše delovanje na polju kulturne izgradnje delovnega ljudstva v letu 1946.

S temi svojimi delom so izvršili Enotni sindikati važno delo na polju kulture in prosvete najširših delovnih slojev. Postavili so važen temelj za ustvarjanje boljše in solidnejše bodočnosti.

teh članov, bi morala zadruga delovati že od zdavnaj. Ker pa volja zadrugnikov in volja oblasti nista enotni, oziroma ker oblast ne izraža ljudske volje, ne more kreniti obnova s svoje mrtve točke. Ravnotako je tudi z vprašanjem kmetijskih nabavnoprodajnih zadrug. Obrtniški zadrug skoraj nima, ker gospodarski položaj naše pokrajine ovira njihovo ustanavljanje. Ravno tako nimamo kmetijskih proizvajalnih zadrug in ne bi ribiški zadrug, ki so nekdanj v nekaterih krajih zelo dobro uspevale.

Dejansko stanje pri nas pa ne izraža ljudske težnje. Povsod ljudje zahtevajo ustvarjanje zadrug in čutijo njihovo potrebo. Ker opažajo da ne bodo mogli doseči svojega cilja pri današnjih pogojih, pa odločno zahtevajo nove pogoje, to je, ljudsko oblast.

Kmetijstvo nasveti

Vprašanje: Nameravam zasejati nov travnik z 2000 kv. metri površine s travo. Kakšne vrste trave so za kras najbolj priporočljive in kakšna količina semen se porabi?

Odgovor: Pri nas gospodarij premalo pazijo pri izbiri trav za umetno gojene travnike. Večkrat vzamejo nekaj vrst trave in domače detelje ter jih zmešajo. Tudi uporaba semenega drobirja ni priporočljiva, ker v drobirju je najmanj 80% slabega, nekajli vega in škodljivega plevela. Če hočemo na travniku imeti gosto in trpežno rušo, moramo sejati razne visoke in nizke ter trpežne trave, ki so obenem zelo hranilne. Za nas važne trave so pasja trava, fracoska pahovka in mačji rep. Vse te so visoke in trpežne trave, ki skoro povsod dobro rastejo. Toda treba je tudi bolj nizkih trav, kot so laška lukla, travniška bilnica, travniška latovka.

Mešanici trav je pridrati nekaj trpežnih deteljnih vrst, kakor sta nokota in švedska detelja. Za travnik moramo vzeti 1/4 travnega in 1/4 deteljnega semena.

Torej 10 kg semen na 2000 m². Kar se tiče naračanja ali nakupa travnih semen, je priporočljivo, da se vsako seme posebej naroči. Dobe se namerajo tudi že pripravljene mešanice za posevke travnikov, toda v takih mešanicah se skriva tudi slabo in drugo seme. Ravno tako pa je važno tudi to, da zahtevamo zares dobro, čisto in kaljiva semena. Vsaka boljša trgovina s semeni ali kmetijska zadruga mora jamčiti, da so njena semena čista in kaljiva.

SPOROČAMO VSEM TOVARISEM, DA BO OD TEGA TEDNA DALJE NAS LIST IZHAJAL TEDENSKO

Socialna zaščita

SPLOŠNO SOCIALNO SKRBJSTVO

Splošno socialno skrbstvo mora nuditi pomoč in podporo vsem potrebnim, zlasti pa onim, ki jih je zadnja vojna prizadela. Pri tem gre predvsem za vdove, sirote, invalide, razne bolnike itd. Pomagati vsem tem, hkrati pa to socialno delo smotrno organizirati, ni lahko delo.

Najprej je treba ugotoviti število potrebnih Komisija za socialno skrbstvo pri PNOO-ju je razposlala po okrajnih in okrajnih, NOO na krajevne odbore v izpolnitve posebne obrazce. Na tej podlagi je komisija vsaj približno ugotovila število onih, ki so potrebni pomoči.

Mesto Trst in okolica 1890
Tržaško okrožje 5950
Goriško okrožje 7020

Omeniti moramo, da so te številke verjetno netočne. Za izvršitev take naloge bi morali imeti na razpolago večji aparat, ker pa v danih okoliščinah za sedaj še ni mogoče. To delo se mora izpolniti in poglobiti z novimi konferencami po okrajih. Potrebni so nadalje sistematični tečajji iz socialne politike. Organiziranje takega dela ne bi bilo v prid le udeležencev, ampak tudi ljudstva sploh. Tako bi vzgojili dovoljni kader, ki bi zadoščal vsem potrebam socialnega skrbstva. S tem bo podana dovoljna gotovost, da se bodo vsi statistični podatki objektivno zbirali in da bo slika socialnega stanja v naši pokrajini točna.

Podpore se podeljujejo v okviru razpoložljivih sredstev, ki pa niso pod nobenim pogojem dovoljna. Razumljivo je, da s takimi sredstvi ni mogoče skrbeti za vse, niti podpreti jih v dovolj izdatni meri.

V omnožju cone A, vstevši Trst z okolico, uživa sedaj podporo sledečo število potrebnih:

Družine padlih borcev in aktivistov 2150
Družine, katerih hranilci so v JA 2704
invalide 582
družine pogrešanih, umrlih v internaciji 1055
pomoči potrebni aktivisti, ranjenci demobilizirani borci in drugi nepre-skrbljeni 688
skupno 7179

Podpore so malenkostne. Na vsak način bi se morali zneski podpor zvišati. Kljub nizkim podporam so v pasu A izdali od maja do konca oktobra pr. l. skoro 30 milijonov lir za podpore. Nujno je, da se potrebna sredstva čim prej dobijo, da se vsem potrebnim, ki so toliko žrtvovali, v teh težkih in neurejenih gospodarskih prilikah zagotovijo življenjski obstoj.

Poleg denarnih podpor je komisija za socialno skrbstvo razdelila 3 vagonne hrane in 1 vagon moške obleke, ženske in otroške obleke, nekaj odev ter nekaj zabojev konzerviranega mleka. Vse to je bilo razdeljeno v najbolj prizadetih krajih, tako v Komnu, Rihnerkeru in Kanalski dolini. V zvezi z množičnimi organizacijami, zlasti AFZ, so za te kraje nabrali še mnogo drugega blaga, hrane in pohištva.

V zvezi z obljubo anglo-ameriške vojaške uprave, da bo svojim padlim borcem izplačala po 20.000, a ranjenim borcem po 10.000 podpor, je komisija za socialno skrbstvo skupno z ZPP na okrajnih konferencah počinila krajevne referente za socialno skrbstvo, kake dokumente je treba predložiti k prošnji za to podporo. Razdelila jim je formulare za zbiranje potrebnih dokumentov. Nadaljevali delo glede ted enkratnih podpor, je prevzela Zveza primorskih partizanov (ZPP), ki jo je ZVU priznala kot legalno. Anglo-ameriška vojaška uprava je že sedaj izplačala to podporo samo kakim 10 upravičencem. Za končno rešitev podeljevanja tej podpori je Mestni osvobodilni svet obrazložil, z vlogo na ZVU, celotni položaj ter predlagal temu primerno rešitev. Ta obrazložitev je bila vložena 19. t.m.

Mestni osvobodilni svet za Trst opozarja v svoji vlogi na ZVU omenjeno upravo, da ZPP šte je danes 20.000 redno vpisanih članov, od katerih je večji del brezposelnih in končuje: »To je boleča ugotovitev, posebno še, če vpišemo vamo da so ti pristni rodoljubi, ki so se žrtvovali za zmago tistih najvišjih idealov, za katere so zavezniški stopili v borbo, še vedno brezposelni in prisiljeni prosjati za skropo kruha. Na drugi strani pa so še danes nemoteno na onih mestih oni, ki so sodelovali z nacifašizmom do konca vojne in ki so zaradi tega soodgovorni za zločine, ki jih je ta zakrivil.«

Končno poziva Osvobodilni svet za Trst zavezniško vojaško upravo, naj izda odlok v korist brezposelnih partizanov s katerim se bo predvsem poskrbelo za njihovo zaposlitev.

Na tiskovni konferenci je vodja delegacije Monmousseau poudaril, da je to prva francoska sindikalna delegacija, ki je po vojni obiskala SZ. Namen obiska delegacije je, seznaniti se z življenjem v SZ izmenjati iskustva in s pomočjo objektivnih informacij pospeševati zblizanje francoskega ljudstva in narodov ZSSR zaradi miru, varnosti in blagostanja obeh dežel.

O svojih vtisih z obiska ZSSR je Monmousseau izjavil: »Obisk sem SZ pred 15 leti in sedaj, ko sem ponovno tukaj, lahko rečem, da je bil problem nove izgradnje v ZSSR z največjo izvedenostjo rešen. Naš obisk v SZ je vzbudil vsepovsod presenečenje in občudovanje nas Francozov.«

Član delegacije Pascret, ki je nato govoril, je izjavil, da ga je kot inženirja, predvsem zanimala sovjetska tehnologija. Visok razvoj tehnike v ZSSR, je dejal, dokazuje se posebej zmagovito Rdeče Armade nad hitlerjevskimi armadami, ki so bile opremljene z najmodernejšo tehnično opremo.

»Res smo že vedeli o visoki stopnji sovjetske tehnologije iz statistik in poročil sovjetskih znanstvenikov in inženirjev, toda ete vilke niso vse. Videli smo sedaj od blizu in se prepričali, da to, kar odločuje v SZ ni tehnika sama, temveč volja vsega ljudstva. 10.000 ljudi, bivših delavcev ima vodilne položaje v produkciji in imajo največjo prilagojenost izboljšati si svoje znanje in vzgojo. Zmožnost in podjetne osebe v tovarnah hitro napredujejo in novi kadri izpopolnjujejo tehniko.

Eden izmed novinarjev je vprašal Monmousseau: kaj pravi o delovnem poletu, ki ga je občutil v SZ. Monmousseau je odgovoril, da je delegacija proučila tudi to vprašanje in prišla do spoznanja, da je bil delovni problem v ZSSR uspešno rešen.

OBNNOVA

Oglejmo si nekoliko поблиže statistične podatke o razdeljenih v 58 vaseh tržaškega okrožja.

Iz razpredelnice razvidimo, da je bilo v Tržaškem okrožju popolnoma razdeljenih (požganih) 1667 zgradb. Če to število razdelimo na 58 prizadetih vasi iz tega okrožja, dobimo povprečno število 28 do 29 poslopaj na eno vas.

Poraznejša pa je slika v Goriškem okrožju. Tu je bilo prizadetih 124 vasi. Po glejmo podatke samo iz dveh okrajev tega okrožja, ki sta bila najbolj prizadeta. To sta mirenški in komenski okraj.

O K R A J	Stanovanjske hiše		Gospodarska poslopja	
	popolnoma razdejane oz. požgane	deloma poškodovane oz. požgane	popolnoma razdejane oz. požgane	deloma poškodovane oz. požgane
Sežana	18	142	85	45
Devin-Nabrežina . .	129	92	144	46
Milje-Dolina	73	641	34	218
VSEGA	220	875	263	309

V mirenskem okraju je bilo prizadetih 13 vasi. V teh 13 vaseh je bilo popolnoma uničenih ali deloma poškodovanih:

kmečkih stanovanjskih hiš 908
gospodarskih zgradb 921
cerkev 9
šol 7
župnišč 7

skupaj: 1852
to pomeni povprečno 142 zgradb na poedino vas.

V komenskem okraju je bilo prizadetih 23 vasi. Stevilčno razdeljanje je sledeče:

kmečkih stanovanjskih hiš 827
gospodarskih zgradb 1872
cerkev 20
šol 19
župnišč in samostanov 8
gradov 3
uradnih poslopaj 6

skupaj: 2755
to pomeni povprečno 119 do 120 zgradb na poedino vas.

To so številke, ki dovolj jasno govorijo, in ne potrebujejo nobenih pojasnil.

Zidovi vpijejo po obnovi!

Kaj se je doslej izvršilo, se bo marsikdo vprašal. V tržaškem okrožju se ni popravilo, z izjemo 4 ali 5 šol, v katerih se nahajajo zavezniško vojaštvo, nič.

O goriškem okrožju tudi nimamo mnogo povedati. V Mirnu so domačini z lokalno zavezniško vojaško upravo popravili nekaj hiš, ki so bile le deloma razdelane. V kobarškem okraju so popravili nekaj malega v vasi Svino. V bovskem okraju je anglo-ameriška vojaška uprava pričela z deli v vasi Zaga. Prebivalci te vasi pa z deli niso nič prav posebno navdušeni, ker ta obnova ni strokovna in je le za laslina. Poleg tega zelo počasi napredujejo. Po njihovem mnenju način dela in čas ne ustrežata gradbenim predpisom. Zato preti nevar-

vropa gospodarsko opustošena, in te dežele same rabijo materialna sredstva je težavno.

Iz tega razloga moramo ukreniti vse, da vzpostavimo celoten gospodarski stroj — vso našo industrijo. Opekarne in apnenice morajo dobiti vse, kar rabijo za obratovanje. S polnim obratovanjem morajo pričeti vse žage. Le na ta način bomo imeli potreben gradbeni les.

Na ta način bomo dosegli, da bo dela vsak dan več. Brezposelnost se bo zmanjšala. Delavstvo bo imelo zaslužek, kmetje bodo lahko prodajali svoje produkte, gospodarsko življenje se bo urejevalo in trgovina bo cvetela. To bodo prvi koraki k splošni blaginji in napredku.

Iz Sovjetske zveze

FRANCOSKI SINDIKALISTI V MOSKVI

Moskva, Tass. Francoska sindikalna delegacija je priredila 8. januarja v Moskvi teleskovo konferenco za predstavnike sovjetskega in tujeja tiska.

Delegacija je prispela v ZSSR 21. decembra na povabilo vseveznežnega osrednjega odbora strokovnih zvez, da vrne obisk sovjetske sindikalne delegacije v Francijo.

Med svojim bivanjem v SZ so člani delegacije obiskali Moskvo, Leningrad in Siči, se seznanili z delom sovjetske industrije in delovanjem strokovnih zvez. Obiskali so okrevališča, gledališča, bolnice, šole in druge ustanove.

Na tiskovni konferenci je vodja delegacije Monmousseau poudaril, da je to prva francoska sindikalna delegacija, ki je po vojni obiskala SZ. Namen obiska delegacije je, seznaniti se z življenjem v SZ izmenjati iskustva in s pomočjo objektivnih informacij pospeševati zblizanje francoskega ljudstva in narodov ZSSR zaradi miru, varnosti in blagostanja obeh dežel.

O svojih vtisih z obiska ZSSR je Monmousseau izjavil: »Obisk sem SZ pred 15 leti in sedaj, ko sem ponovno tukaj, lahko rečem, da je bil problem nove izgradnje v ZSSR z največjo izvedenostjo rešen. Naš obisk v SZ je vzbudil vsepovsod presenečenje in občudovanje nas Francozov.«

Član delegacije Pascret, ki je nato govoril, je izjavil, da ga je kot inženirja, predvsem zanimala sovjetska tehnologija. Visok razvoj tehnike v ZSSR, je dejal, dokazuje se posebej zmagovito Rdeče Armade nad hitlerjevskimi armadami, ki so bile opremljene z najmodernejšo tehnično opremo.

»Res smo že vedeli o visoki stopnji sovjetske tehnologije iz statistik in poročil sovjetskih znanstvenikov in inženirjev, toda ete vilke niso vse. Videli smo sedaj od blizu in se prepričali, da to, kar odločuje v SZ ni tehnika sama, temveč volja vsega ljudstva. 10.000 ljudi, bivših delavcev ima vodilne položaje v produkciji in imajo največjo prilagojenost izboljšati si svoje znanje in vzgojo. Zmožnost in podjetne osebe v tovarnah hitro napredujejo in novi kadri izpopolnjujejo tehniko.

Eden izmed novinarjev je vprašal Monmousseau: kaj pravi o delovnem poletu, ki ga je občutil v SZ. Monmousseau je odgovoril, da je delegacija proučila tudi to vprašanje in prišla do spoznanja, da je bil delovni problem v ZSSR uspešno rešen.

nost, da se zgradbe kasneje zrušijo. V vasi Cezsoči, ki je v tem kraju najb. prizadeta, se pa ne dela prav nič.

S tem smo izčrpali podatke o vseh delih, ki so se izvršila oziroma se še izvajajo.

Pohvalno je, da je anglo-amer. voj. uprava odobrila kredit v višini 1.551.465.641 lir za najnujnejša popravila deloma razdeljenih stanovanjskih hiš. Vendar je potrebno obnovo stanovanjskih hiš zajeti s splošnim načrtom gospodarske obnove. Kdor hodi po drugih potih, in misli, da se izven splošnega gospodarskega načrta lahko izvede obnova dežele v zadovoljivem obsegu, s popravilom stanovanjskih hiš, greši.

Vprašanje gospodarskih poslopaj: hlevov, senikov, sušilnic, raznih šramb in podobnih poslopaj ostane še vedno nerešeno. Gospodarska poslopja so za gospodarski razvoj dežele neobhodno potrebna. Za pravičen razvoj kmetijske proizvodnje in normalno zadovoljevanje potreb mest in industrijskih centrov so ta poslopja nujno potrebna.

Ze s samo obnovo stanovanjskih hiš se nam postavlja vprašanje, kje dobiti vse potreben gradbeni material. Rabimo cement, opeko, gradbeni les in apno. Da bi uvažali iz drugih dežel, ko je itak cela E-

na tiskovni konferenci je vodja delegacije Monmousseau poudaril, da je to prva francoska sindikalna delegacija, ki je po vojni obiskala SZ. Namen obiska delegacije je, seznaniti se z življenjem v SZ izmenjati iskustva in s pomočjo objektivnih informacij pospeševati zblizanje francoskega ljudstva in narodov ZSSR zaradi miru, varnosti in blagostanja obeh dežel.

O svojih vtisih z obiska ZSSR je Monmousseau izjavil: »Obisk sem SZ pred 15 leti in sedaj, ko sem ponovno tukaj, lahko rečem, da je bil problem nove izgradnje v ZSSR z največjo izvedenostjo rešen. Naš obisk v SZ je vzbudil vsepovsod presenečenje in občudovanje nas Francozov.«

Član delegacije Pascret, ki je nato govoril, je izjavil, da ga je kot inženirja, predvsem zanimala sovjetska tehnologija. Visok razvoj tehnike v ZSSR, je dejal, dokazuje se posebej zmagovito Rdeče Armade nad hitlerjevskimi armadami, ki so bile opremljene z najmodernejšo tehnično opremo.

»Res smo že vedeli o visoki stopnji sovjetske tehnologije iz statistik in poročil sovjetskih znanstvenikov in inženirjev, toda ete vilke niso vse. Videli smo sedaj od blizu in se prepričali, da to, kar odločuje v SZ ni tehnika sama, temveč volja vsega ljudstva. 10.000 ljudi, bivših delavcev ima vodilne položaje v produkciji in imajo največjo prilagojenost izboljšati si svoje znanje in vzgojo. Zmožnost in podjetne osebe v tovarnah hitro napredujejo in novi kadri izpopolnjujejo tehniko.

Eden izmed novinarjev je vprašal Monmousseau: kaj pravi o delovnem poletu, ki ga je občutil v SZ. Monmousseau je odgovoril, da je delegacija proučila tudi to vprašanje in prišla do spoznanja, da je bil delovni problem v ZSSR uspešno rešen.

Na tiskovni konferenci je vodja delegacije Monmousseau poudaril, da je to prva francoska sindikalna delegacija, ki je po vojni obiskala SZ. Namen obiska delegacije je, seznaniti se z življenjem v SZ izmenjati iskustva in s pomočjo objektivnih informacij pospeševati zblizanje francoskega ljudstva in narodov ZSSR zaradi miru, varnosti in blagostanja obeh dežel.

O svojih vtisih z obiska ZSSR je Monmousseau izjavil: »Obisk sem SZ pred 15 leti in sedaj, ko sem ponovno tukaj, lahko rečem, da je bil problem nove izgradnje v ZSSR z največjo izvedenostjo rešen. Naš obisk v SZ je vzbudil vsepovsod presenečenje in občudovanje nas Francozov.«

Član delegacije Pascret, ki je nato govoril, je izjavil, da ga je kot inženirja, predvsem zanimala sovjetska tehnologija. Visok razvoj tehnike v ZSSR, je dejal, dokazuje se posebej zmagovito Rdeče Armade nad hitlerjevskimi armadami, ki so bile opremljene z najmodernejšo tehnično opremo.

»Res smo že vedeli o visoki stopnji sovjetske tehnologije iz statistik in poročil sovjetskih znanstvenikov in inženirjev, toda ete vilke niso vse. Videli smo sedaj od blizu in se prepričali, da to, kar odločuje v SZ ni tehnika sama, temveč volja vsega ljudstva. 10.000 ljudi, bivših delavcev ima vodilne položaje v produkciji in imajo največjo prilagojenost izboljšati si svoje znanje in vzgojo. Zmožnost in podjetne osebe v tovarnah hitro napredujejo in novi kadri izpopolnjujejo tehniko.

Eden izmed novinarjev je vprašal Monmousseau: kaj pravi o delovnem poletu, ki ga je občutil v SZ. Monmousseau je odgovoril, da je delegacija proučila tudi to vprašanje in prišla do spoznanja, da je bil delovni problem v ZSSR uspešno rešen.

Na tiskovni konferenci je vodja delegacije Monmousseau poudaril, da je to prva francoska sindikalna delegacija, ki je po vojni obiskala SZ. Namen obiska delegacije je, seznaniti se z življenjem v SZ izmenjati iskustva in s pomočjo objektivnih informacij pospeševati zblizanje francoskega ljudstva in narodov ZSSR zaradi miru, varnosti in blagostanja obeh dežel.

O svojih vtisih z obiska ZSSR je Monmousseau izjavil: »Obisk sem SZ pred 15 leti in sedaj, ko sem ponovno tukaj, lahko rečem, da je bil problem nove izgradnje v ZSSR z največjo izvedenostjo rešen. Naš obisk v SZ je vzbudil vsepovsod presenečenje in občudovanje nas Francozov.«

Član delegacije Pascret, ki je nato govoril, je izjavil, da ga je kot inženirja, predvsem zanimala sovjetska tehnologija. Visok razvoj tehnike v ZSSR, je dejal, dokazuje se posebej zmagovito Rdeče Armade nad hitlerjevskimi armadami, ki so bile opremljene z najmodernejšo tehnično opremo.

»Res smo že vedeli o visoki stopnji sovjetske tehnologije iz statistik in poročil sovjetskih znanstvenikov in inženirjev, toda ete vilke niso vse. Videli smo sedaj od blizu in se prepričali, da to, kar odločuje v SZ ni tehnika sama, temveč volja vsega ljudstva. 10.000 ljudi, bivših delavcev ima vodilne položaje v produkciji in imajo največjo prilagojenost izboljšati si svoje znanje in vzgojo. Zmožnost in podjetne osebe v tovarnah hitro napredujejo in novi kadri izpopolnjujejo tehniko.

Eden izmed novinarjev je vprašal Monmousseau: kaj pravi o delovnem poletu, ki ga je občutil v SZ. Monmousseau je odgovoril, da je delegacija proučila tudi to vprašanje in prišla do spoznanja, da je bil delovni problem v ZSSR uspešno rešen.

Na tiskovni konferenci je vodja delegacije Monmousseau poudaril, da je to prva francoska sindikalna delegacija, ki je po vojni obiskala SZ. Namen obiska delegacije je, seznaniti se z življenjem v SZ izmenjati iskustva in s pomočjo objektivnih informacij pospeševati zblizanje francoskega ljudstva in narodov ZSSR zaradi miru, varnosti in blagostanja obeh dežel.

O svojih vtisih z obiska ZSSR je Monmousseau izjavil: »Obisk sem SZ pred 15 leti in sedaj, ko sem ponovno tukaj, lahko rečem, da je bil problem nove izgradnje v ZSSR z največjo izvedenostjo rešen. Naš obisk v SZ je vzbudil vsepovsod presenečenje in občudovanje nas Francozov.«

Član delegacije Pascret, ki je nato govoril, je izjavil, da ga je kot inženirja, predvsem zanimala sovjetska tehnologija. Visok razvoj tehnike v ZSSR, je dejal, dokazuje se posebej zmagovito Rdeče Armade nad hitlerjev